

Молодь і ринок

ЩОМІСЯЧНИЙ НАУКОВО-ПЕДАГОГІЧНИЙ ЖУРНАЛ

№ 6 (89) червень 2012

Видається з лютого 2002 року

УДК 051 Журнал внесено в оновлений перелік фахових видань з педагогічних наук
(підстава: Постанова ВАК України №1-05/5 від 06.07.2010 р.)

Засновник і видавець: Дрогобицький державний педагогічний університет імені Івана Франка
Україна, 82100, Дрогобич, вул. Івана Франка, 24
Видання зареєстровано в Міністерстві юстиції України.

Свідоцтво про державну реєстрацію друкованого засобу масової інформації:
Серія КВ №12270–1154 ПР від 05.02.2007 р.

Головний редактор

Мирон ВАЧЕВСЬКИЙ, д.пед.н., професор, академік АН ВО України,
член Національної спілки журналістів України

Заст. головного редактора

Надія ЛЕВЧЕНКО, к.пед.н., Вчений секретар апарату Президії АПН України
член Національної спілки журналістів України

Редакційна колегія:

Надія СКОТНА, д.філос.н., професор

Василь МАДЗИГОН, д.пед.н., професор, академік НАПН України,
член Національної спілки журналістів України

Микола ДУБИНА, д.філол.н., професор, академік АН ВО України

Олег ТОПУЗОВ, д.пед.н., професор, член Національної спілки журналістів України

Микола ЄВТУХ, д.пед.н., професор, академік НАПН України

Микола КОРЕЦЬ, д.пед.н., професор, академік АН ВО України,
член Національної спілки журналістів України

Володимир КЕМІНЬ, д.пед.н., професор

Марія ЧЕПЛЬ, д.пед.н., професор

Олег ПАДАЛКА, д.пед.н., професор, академік АН ВО України

Мирослав САВЧИН, д.психол.н., професор

Микола ЗИМОМРЯ, д.філол.н., професор

Віктор СИДОРЕНКО, д.пед.н., професор, член-кореспондент НАПН України

Станіслав ЛУПІНСКИ, ks. prof. pzw. dr hab. (Польща)

Марія УРБАНЄЦ, д.е.н., професор

Олександр КОБЕРНИК, д.пед.н., професор

Іван МИХАСЮК, д.е.н., професор, академік

Олександр ШПАК, д.пед.н., професор, академік, АН ВО України,
член Національної спілки журналістів України

Іван ВОЛОЩУК, д.пед.н., професор, член Національної спілки журналістів України

Наталія ПРИМАЧЕНКО, відповідальний секретар, заст. головного редактора,
член Національної спілки журналістів України

Іван ВАСИЛИКІВ, член Національної спілки журналістів України

Адреса редакції: Україна, 82100, Дрогобич, вул. Івана Франка, 24

Тел., (068) 502-45-49; 8 (03244) 76-111; E-mail: vachevsky@meta.ua

Рекомендовано до друку вченою радою Дрогобицького державного педагогічного університету
(протокол №7 від 14.06.2012 р.)

Посилання на публікації “Молодь і ринок” обов’язкові

Редакція приймає замовлення на випуск тематичного номера або окремого розділу за кошти замовника

Редакція приймає замовлення на розміщення реклами.

Редакція розглядає рукописи, подані в першому примірнику машинопису.

Редакція зберігає за собою право скорочувати і виправляти матеріали. Статті, підписані авторами, висловлюють їх власні погляди, а не погляди редакції. Рукописи авторам не повертаються.

За достовірність фактів, цитат, власних імен, географічних назв, статистичних даних та інших відомостей відповідають автори публікацій.

Підписано до друку 25.06.2012 р. Ум. друк. арк. 15,96.

Папір офсетний. Друк офсетний. Наклад 100 прим. Формат 60 x 84 1/8. Гарнітура Times New Roman.

Віддруковано у поліграфічній фірмі “КОЛО”

Свідоцтво АО № 450488 від 06.08.1999 р.

82100, Львівська обл., м. Дрогобич, вул. Бориславська, 8
тел.: (03244) 2-90-60

© Молодь і ринок, 2012

Молодь і ринок

№6 (89) червень 2012

ЗМІСТ

Stanisław Łupiański Etyka i kryzys w ujęciu encykliki benedykta XVI “Deus caritas est”.....	5
Ігор Добрянський, Олексій Гора, Мирослава Зимомря Роль освітнього середовища у формуванні національної ідентичності.....	7
Юрій Дорошенко Компетентність та профільне навчання за Захаренком (<i>продовження</i>).....	10
Володимир Ковальчук, Мар’яна Костецька Основні суперечності розвитку системи вищої освіти України.....	15
Леонід Оршанський, Оксана Абрамчук Шляхи організації інноваційного навчання у вищих закладах освіти.....	19
Марія Урбанец Національна і світова валютні системи та фіксально монетарна політика при плаваючому валютному курсі.....	24
Мирон Вачевський Теоретичні основи педагогічних технологій економічного навчання в національній школі.....	29
Олена Квас Західноукраїнська педагогічна думка XIX – першої третини XX ст. про виховання всебічно і гармонійно розвиненої особистості.....	34
Ірина Зварич Впровадження досвіду оцінювання педагогічної компетентності викладачів США у вищих навчальних закладах України.....	38
Любов Малик Теорія і методика підготовки майбутніх фахівців до туристично-рекреаційної індустрії у вищих навчальних закладах.....	43
Любов Нестерова Науково-методичні засади професійної підготовки кваліфікованих робітників.....	48
Олена Коваленко Формування мовних компетенцій у процесі вивчення предмету “Українська мова професійного спрямування”.....	53
Оксана Гутиряк Специфіка організації комунікативного освітнього простору у процесі вивчення іноземних мов.....	56
Ірина Голіяд Графічні знання і графічна компетентність у професійній освіті.....	59
Ірина Шевчук Формування творчого ставлення у студентів вищої школи економічного профілю у процесі вивчення іноземної мови.....	62
Іван Маринін, Віктор Лабунець Основні тенденції розвитку традиційного та академічного ансамблево-оркестрового виконавства в Україні кінця XIX – початку XXI століть (джерелознавчий аспект).....	65

КОМПЕТЕНТНІСТЬ ТА ПРОФІЛЬНЕ НАВЧАННЯ ЗА ЗАХАРЕНКОМ

та ідентифікація громадян як чинник демократичних перетворень в українському суспільстві / М. Боришевський // Соціально-психологічний вимір демократичних перетворень в Україні / ред. кол. С.Д. Максименко, М.Й. Боришевський, В.Т. Циба та ін. – К., 2003. – С.138 – 147.

4. Генисаретский О.И. Регионализм, средовое проектирование проектная культура / О.И. Генисаретский // Экология культуры: теоретические проектные проблемы. сб. науч. трудов / отв. ред. О.И. Генисаретский. – М., 1991. – С. 21 – 30.

5. Дробижнева Л.М. Национализм, этническое самосознание и конфликты в трансформирующемся обществе / Л.М. Дробижнева // Национальное самосознание и национализм в Российской Федерации начала 1990-х гг. – М., 1994. – С. 16 – 47.

6. Картунов О.В. Західні етнонаціональні та етнополітичні концепції: теоретико-методологічний аналіз: дисс. ... д-ра політ наук: 23.00.02 / О.В. Картунов. – К., 1996. – 382 с.

7. Каташов А.І. Педагогічні основи розвитку інноваційного освітнього середовища сучасного ліцею: автореф. дис. ... канд. пед. наук 13.00.01 "Загальна педагогіка та історія педагогіки" / А.І. Каташов. – Луганськ, 2001. – 22 с.

8. Климов Е.А. Индивидуальный стиль деятельности / Е.А. Климов. – Казань, 1969. – 278 с.

9. Маслов К.И. Образовательная среда вуза как фактор развития гражданской позиции студента. Автореф. дис. канд. пед. н. Краснодар 2008., 21 с.

10. Равчина Т. Організація взаємодії студентів з освітнім середовищем у вищій школі / Т. Равчина // Вісн. Львів. ун-ту. Сер. пед. – 2005. – Вип. 19, Ч. 2. – 3 – 16 с.

11. Ткач Т. Проектування освітнього простору як дискурс психолого-педагогічної науки / Т. Ткач // Педагогіка і психологія професійної освіти. – 2008. – № 1. – С. 106 – 115.

12. Ясвин В.А. Образовательная среда: от моделирования к проектированию / В.А. Ясвин. – М.: Смысл, 2001. – 365 с.

Стаття надійшла до редакції 29.05.2012

УДК 378.4:004

Юрій Дорошенко, доктор технічних наук, професор
Інституту педагогіки НАПН України,
м. Київ

КОМПЕТЕНТНІСТЬ ТА ПРОФІЛЬНЕ НАВЧАННЯ ЗА ЗАХАРЕНКОМ

У статті за результатами аналізу публікацій і практичної діяльності О.А. Захаренка продемонстровано співзвучність освітніх ідей і педагогічної інноватики народного академіка сучасним освітньо-модернізаційним процесам, зокрема, впровадженню у педагогічну практику компетентнісного підходу та профільного навчання. Разом з цим показано авторське розуміння сутності компетентності та профільності навчання, зокрема, у галузі інформатики та ІКТ, у контексті забезпечення якості освіти та успішної соціалізації молодшої людини.

Ключові слова: творча спадщина Захаренка; компетентність; компетентнісний підхід; профільне навчання; особистість.

Літ. 15.

Продовження статті опублікованої в №5(88) 2012. Згідно із В.І. Луговим компетентності у європейській освіті тлумачаться як інтегральне і динамічне поєднання знань, розуміння, умінь, цінностей, здатностей, інших особистих якостей [9, 9]. Актуальний набір компетентностей містить 30 загальних компетентностей та специфічні компетентності в дев'яти предметних областях (ділове адміністрування, європейські студії, історія, математика, медсестринська справа, науки про землю, освітні науки, фізика, хімія). Загальні компетентності розділені на три групи: інструментальні (10 компетентностей), міжособистісні (8 компетентностей), системні (12 компетентностей). Кожна з компетентностей характеризує ту чи іншу реалізаційну здатність людини – здатність до самореалізації, реалізації життєвих цілей і завдань, розв'язання певних задач. І далі В.І. Луговий

наголошує, що саме “здатність” (англ. *ability*) найбільш уживане слово у визначенні компетентностей, а відтак його слід уважати ключовим для розуміння їх сутності та відповідного термінологічного тлумачення.

Практичне втілення зазначеного вище проявилось в змістовій характеристиці вимог до навчальних досягнень учнів під час опанування ними певних навчальних курсів як сукупності конкретних здатностей чи компетенцій (розпізнає, називає, розуміє, знає, наводить приклади, пояснює, порівнює, зіставляє, характеризує, описує, формулює, обґрунтовує, спостерігає, використовує, показує на карті, розв'язує, уміє, виконує, будує, складає, розробляє, з'ясує, дотримується правил, класифікує, аналізує, оцінює, висловлює судження, виявляє ставлення, обґрунтовує тощо).

Традиційно-усталене оцінювання результативності освітнього процесу за допомогою тріади “знання

КОМПЕТЕНТНІСТЬ ТА ПРОФІЛЬНЕ НАВЧАННЯ ЗА ЗАХАРЕНКОМ

– уміння – навички” (ЗУН) вже є недостатнім для характеристики чи опису інтегрованого кінцевого результату спеціально організованого освітнього процесу. Разом з тим, знання потрібні у будь-якій діяльності і для будь-якого рівня компетентності, але компетентність не можливо наперед продіагностувати і оцінити. Її можна діагностувати тільки в процесі діяльності. Якщо у традиційно-орієнтованій системі освіти діагностика навчальної успішності може бути здійснена за допомогою певного виду педагогічного контролю, то діагностика компетентності може проводитися тільки у процесі діяльності, а оцінюватися – за результатами такої діяльності.

Визначальною особливістю компетентнісно-орієнтованої освіти є її спрямованість не на засвоєння учнем уже готових знань, а на створення умов і супроводження процесу формування продуктивних знань у процесі активної, свідомої, самостійної, цілеспрямованої навчально-пізнавальної діяльності.

Узагальнюючи більшість означень і тлумачень компетентності та додаючи власне розуміння сутності цього поняття, пропонуємо розглядати **компетентність** як особистісне системно-інтегративне перетворення знань, умінь і навичок (ЗУН), реалізованих власних здібностей, попереднього досвіду діяльності за відповідного психо-фізіологічного стану організму людини, її креативності, наявності у неї фахово-важливих якостей, здатності до рефлексії, безперервної самоосвіти і саморозвитку, саморегуляції та внутрішньої мотивації до певної діяльності, сталої системи цінностей (ставлень) у новий якісний стан – активну здатність чи актуалізовану готовність особистості до певного виду (роду) успішної діяльності у нестандартних (непередбачуваних, змінних) умовах, тобто, результативну дієвість чи продуктивну функціональність ЗУН (так звані “знання в дії”).

Компетентність слід розглядати як інтегральну властивість (якість) особистості, що характеризує її функціональний прояв під час активної успішної ефективної діяльності у мінливих, непередбачуваних умовах з досягненням поставленої мети як запланованого результату такої діяльності.

Тобто, **компетентність** особистості проявляється у процесі її успішної діяльності і визначається за результатами такої діяльності, і тому є **функціонально-результативним поняттям**.

Діяльність є необхідною, проте, далеко не достатньою умовою. Обов’язковими умовами виступають ефективність та успішність (або успішна результативність) такої діяльності.

Компетентнісний підхід орієнтує на побудову навчального процесу згідно з кінцевим результатом освіти. Тому до навчальної програми і змісту будь-якого навчального курсу визначально закладаються чіткі і зіставлювані параметри опису (дескриптори) того, що учні знатимуть і вмітимуть “на виході”. Така переорієнтація освітньої парадигми має об’єктивний характер, характер своєрідного суспільного виклику системі освіти, зумовленого сучасними соціальними і економічними змінами.

Відповідно до сучасних реалій розвитку суспільства, зокрема, його усебічної інформатизації, на перший план у структурі життєвих компетентностей особистості виступає інформатично-комунікативна компетентність особистості (зокрема, фахово-інформатична компетентність), що проявляється у раціональному доборі і свідомому застосуванні нею певних інформаційно-комунікаційних технологій (ІКТ) у процесі активного розв’язання різноманітних завдань життєдіяльності людини з обов’язковим досягненням успішного результату.

Базова (чи початкова) інформатична компетентність формується під час навчання інформатики у середній загальноосвітній школі, зокрема, під час профільного навчання з використанням курсів за вибором інформатичного спрямування.

Загалом, впровадження профільного навчання у загальну середню освіту створює сприятливі умови для свідомого й обґрунтованого вибору випускником школи галузі своєї майбутньої професійної діяльності та реалізації у межах навчально-виховного процесу початкової, точніше, *ознайомлювальної, професійно-світоглядної підготовки* з певної професії. Зазначене ґрунтується на врахуванні природних здібностей, індивідуальних особливостей, інтересів і потреб учнів та має забезпечити якнайповніше розкриття особистості під час її подальшої продуктивної діяльності. Тобто, профільна школа потенційно має найбільше можливостей щодо практичної реалізації особистісно зорієнтованого навчання та реально уможливує вибір кожним учнем власної освітньої траєкторії у плані опанування предметними знаннями, вміннями, навичками та досвідом практичної діяльності, які максимальною мірою відповідають його бажаній сфері майбутньої професійної діяльності.

Профільне навчання призначене для формування у випускника школи широкого світогляду з певної узагальненої галузі продуктивної діяльності людини. Тому зміст такого навчання має бути раціональним поєднанням основних відомостей з певної

сукупності споріднених видів фахової діяльності людини, забезпечувати формування узагальнених уявлень та розкривати особливості передбачуваної сфери майбутньої професійної діяльності молоді людини.

Компетентнісний підхід застосовується до результатів профільного навчання, оцінки ефективності навчального процесу, якості навчання і рівня підготовленості випускника школи. Реалізація такого підходу у межах інформаційно-технологічного профілю (ІТП) відповідає сучасним освітнім тенденціям та передбачається метою навчання інформатики та інформаційно-комунікаційних технологій у школі: формування у учнів теоретичної бази знань з основ інформатики, умінь і навичок використання сучасних комп'ютерно-інформаційних (інформатичних) технологій у своїй діяльності, що має забезпечити формування у випускників школи основ інформаційної культури та інформатично-комунікативної компетентності. Інформатично-комунікативна компетентність особистості проявляється у раціональному доборі і свідомому застосуванні нею певних ІКТ у процесі активного розв'язання різноманітних завдань з досягненням успішного результату. Слід також акцентувати увагу на тому, що інформатично-комунікативна компетентність має надпредметний, загальноосвітній, загальноінтелектуальний характер.

У межах ІТП згідно з диференційованим підходом реалізується фахово-орієнтована, змістова, структурно-предметна та рівнева диференціація. При цьому фахово-орієнтована диференціація передбачає виділення у складі ІТП окремих спеціалізацій. Змістова диференціація передбачає виділення у змісті освіти ІТП інваріантного ядра та варіативної його частини відповідно до певної спеціалізації. Структурно-предметна диференціація передбачає наявність широкого кола розроблених модульних курсів за вибором і факультативів та дає змогу на цій основі конструювати ІТП різної архітектури. Рівнева диференціація передбачає опанування учнями змістом базових і профільних дисциплін за трьома рівнями вимог: середнім, достатнім і високим.

На цьому закінчимо розгляд компетентнісного підходу та профільного навчання з позицій та в розумінні сьогодення й покажемо близькість і співзвучність його основних аспектів ідеям О.А. Захаренка.

Освіта за своєю суттю належить до найбільш консервативних соціальних інституцій. Тим помітнішою є громадянська сміливість і передбачливість педагога-новатора О.А. Захаренка, який інтуїтивно (а інтуїція з'являється на основі

знань і досвіду діяльності), ще до появи у нашому педагогічному лексиконі терміну "компетентність", ще до запровадження в освіту компетентнісного підходу активно пропагував і впроваджував у педагогічну практику своєї школи ключові моменти здійснення навчально-виховного процесу на засадах компетентнісного підходу: духовності, патріотизму, професійності, досвіду успішної діяльності (під час продуктивного навчання та праці), позитивної мотивації, рефлексії. З органічним його поєднанням з особистісно зорієнтованим підходом та з педагогічною майстерністю.

А особистісно зорієнтований підхід у розумінні Захаренка – це:

- людиноцентризм: визнання учня і вчителя особистостями, головними учасниками навчально-виховного процесу. При цьому народний академік постійно наголошував на тому, що дитиноцентризм (як невід'ємна складова людиноцентризму) починається з вчителя, оскільки головною особистістю освіти є вчитель, до якого повинна бути особлива увага держави, особливі вимоги до його підготовки. Принагідно відмітимо, що головним його принципом був "важливо, не скільки чогось навчають, а *хто саме і як саме навчає*".

- гармонійні, гуманні і партнерські взаємовідносини між учителем і учнями, в основі яких – суб'єкт-суб'єктна взаємодія

- виокремлення природного таланту учня, виявлення його природних задатків і формування на цій основі особистості, сприяння якнайповнішому саморозкриттю молоді людини, що робить її щасливою, оскільки вона є сама собою і немає ніякої потреби постійно ламати себе, суперечити власній природі, виконуючи "чужі" функції.

Олександр Антонович відомий як творець "філософії серця" – своєїрідної освітньої парадигми, ключовим аспектом якої є виховання особистості, яка вміє і бажає творити добро для співгромадян, для рідного краю, для усієї Батьківщини. І головним завданням педагога у цій парадигмі є сформувати з учня особистість: добру, творчу, умілу, відповідальну, патріотичну.

Разом з тим, діяльність очолюваного Захаренком педагогічного колективу спрямовувалася і підпорядковувалася триєдиній меті: формування особистості, людини, громадянина своєї країни. При цьому найбільше уваги приділялося вихованню духовності як визначальної якості особистості. А для здійснення зазначеного було виділено десять загальнолюдських цінностей: Людина, Знання, Сім'я, Батьківщина, Соціальна

справедливість, Праця, Культура, Мир, Милосердя, Земля. І черговість має другорядне значення. Адже всі вони рівнозначні, хоча без Людини втрачають будь-який сенс. І молода людина стає особистістю, коли загальнолюдські цінності трансформуються в ній у особисті глибокі переконання. При цьому, вивчаючи ту чи іншу цінність, Захаренко звертав увагу педагогів на потребу пам'ятати й додержуватися основного принципу – сумніватися, постійно й у всьому сумніватися, не приймати на віру навіть те, що на перший погляд є очевидним, вагатися в правильності не тільки чужих, але й власних слів і думок, завжди ставити на перше місце доказовість у всьому. З цього починається педагогічна майстерність вчителя.

Уся громадська і педагогічна діяльність О.А. Захаренка переконливо довела єдність природних, успадкованих людських якостей, нахилів і задатків з набутою і сформованою власними зусиллями соціокультурною й морально-духовною позицією самої людини. Тому освіта має бути особистісно зорієнтованою, відповідати можливостям і потребам, природі учнів – на засадах природовідповідності формувати у кожного учня вміння й потребу в самоосвіті, у самовдосконаленні. Захаренко був прибічником раннього виявлення, розпізнавання у кожної дитини задатків, які дала їм природа, доведення цього природного дару до досконалості в дитинстві, а згодом до філігранності в юності. А в основі такого процесу – діяльнісний підхід, продуктивна праця учня, “педагогіка конкретної дії” – як ствердження культури праці: фізичної, інтелектуальної, духовної. Адже лише в процесі праці і тільки через працю в людини формуються такі цінності, як людяність, наполегливість, цілеспрямованість, старанність, гідність.

Зазначимо, що вивчення творчої спадщини О.А. Захаренка у контексті цієї публікації є піонерним, проте, навіть перші невеликі результати проведеного оглядово-пошукового дослідження свідчать про перспективність наукових розвідок у цьому напрямі.

Висновки. Сенсом й основним показником прогресу людства є рівень розвитку кожної окремої людини на основі її природних задатків і здібностей. Зазначене одночасно виступає і як умова, і як засіб подальшого поступального розвитку суспільства, його прогресу, особливо в умовах переходу до науково-інформаційних технологій та становлення інформаційного суспільства, що ґрунтується на суспільстві знань. Суспільстві, де успішність життєдіяльності людини у всіх її аспектах у першу чергу залежить

від рівня її розвитку як особистості. Тому актуалізується (як загальносуспільна, суспільнозначуща) задача максимального наближення навчання і виховання кожної молодої людини до її внутрішньої сутності із врахуванням її індивідуальних здібностей і особливостей. Провідні вчені – філософи, соціологи, психологи, педагоги – зазначене вище класифікують як визначальний принцип проведення будь-яких змін в освіті, її модернізації і реформування. Оскільки тільки його додержання дозволить досягнути найвищої якості освіти, причому, не пригнічуючи молоду людину, не всупереч її природі, а завдяки її пізнанню та усебічному розвитку.

Сучасній освіті характерна орієнтація на використання компетентнісного підходу у проектуванні результатів освіти. Використання цього підходу може сприяти подоланню традиційних когнітивних орієнтацій освіти, що призведе до формування нового змісту освіти, відповідних методів і технологій. У межах компетентнісного підходу у системі освіти може з'явитися нова особлива якість – випереджувальний характер освіти, що передбачає і зумовить прогресивну еволюцію суспільства.

А триединою ключовою основою сучасної парадигми освіти, основою успішної життєдіяльності (у всьому її розмаїтті й у всіх її проявах) людини як суспільно корисної, активної, компетентної, інноваційної, самодостатньої особистості-громадянина є інтегративне формування у кожної молодої людини трьох рівнозначущих якостей: **духовність + патріотизм + професіоналізм.**

Таким чином, щоб підготувати людину до достойного життя в XXI столітті, слід повністю збагнути сутність змін, принесених новим часом, зорієнтувати суспільство і державу на свідоме, послідовне, динамічне й адекватне їх сприйняття. Це стратегічна задача усього суспільства, особливо, його сфери освіти. Від того, яку відповідь на виклики XXI століття дасть вища освіта України, залежать долі усіх українців, майбутнє держави “Україна”.

Наприкінці цієї публікації зазначимо, що усім, хто мав стосунки із О.А. Захаренком, він запам'ятався як “скромний, делікатний, розуміючий, душевний, справжній інтелігент; Людина високого духу” [1, 156]. І щоб про кожного із нас сказали те ж саме – у нас є достойний приклад служіння своїй справі, своєму народові, своїй землі. Треба тільки сумлінно, не заради похвали, просто працювати, сповна вкладаючи свої душу і серце у справу, у те, чому і заради чого ти служиш. Бо інакше просто не можеш жити.

КОМПЕТЕНТНІСТЬ ТА ПРОФІЛЬНЕ НАВЧАННЯ ЗА ЗАХАРЕНКОМ

1. Академік із Сахнівки/ Під редакцією професора Кузьмінського А.І. – Черкаси: Вид. від. ЧНУ імені Богдана Хмельницького, 2008. – 448 с.
2. Байденко В.И. Компетентностный подход к проектированию государственных образовательных стандартов высшего профессионального образования (методологические и методические вопросы). – М., 2005. – 248 с.
3. Бібік Н.М., Єрмаков І.Г., Овчарук О.В. Компетентнісна освіта – від теорії до практики. – К.: Плеяда, 2005. – 120 с.
4. Дорошенко Ю.О. Імперативи сучасної вищої освіти// Актуальні проблеми реформування і розвитку житлово-комунального господарства України: управління, кадри, інновації, технології: Матеріали Всеукраїнської науково-методичної конференції (м. Київ, 17 – 21 жовтня 2011 року). – К.: ДАЖКГ, 2011. – С. 14 – 21.
5. Дорошенко Ю.О., Федорчук О.С. Проблематика формування інформатичних компетенцій майбутнього правознавця у контексті компетентнісної оцінки фахівця// Науковий вісник Ізмаїльського державного гуманітарного університету. – Вип. 16. – Ізмаїл: Вид-во ІДГУ, 2004. – С. 24 – 33.
6. Зимняя И.А. Ключевые компетенции – новая парадигма результата образования// Высшее образование сегодня. – 2003. – № 5. – С. 17 – 23.
7. Компетентнісний підхід у сучасній освіті. Світовий досвід та українські перспективи/ Під ред. Овчарук О.В. – К.: К.І.С., 2004. – 112 с.
8. Короткай Г.І., Дорошенко Ю.О. Компетентнісний підхід як основа забезпечення якості вищої освіти // Актуальні проблеми реформування житлово-комунального господарства України: управління, кадри, інновації, технології: Матеріали Всеукраїнської науково-методичної конференції (м. Київ, 18 – 22 жовтня 2010 року). – К.: ДАЖКГ, 2010. – С. 7 – 19.
9. Луговий В.І. Компетентності та компетенції: поняттєво-термінологічний дискурс// Вища освіта України. – №3 (Додаток 1). – 2009. – Тематичний випуск “Педагогіка вищої школи: методологія, теорія, технології”. – К.: Гизис, 2009. – С. 8 – 14.
10. Ляшенко О.І. Якість освіти як основа функціонування й розвитку сучасних систем освіти// Педагогіка і психологія. – 2005. – №1 (46). – С. 5 – 12.
11. Пометун О.І. Компетентнісний підхід – найважливіший орієнтир розвитку сучасної освіти// Рідна школа. – 2005. – №1, січень. – С. 65 – 69.
12. Равен Дж. Компетентность в современном обществе: выявление, развитие и реализация. – М.: Когнито-Центр, 2002. – 396 с.
13. Слєпкань З.І. Наукові засади реалізації педагогічного процесу у вищій школі. – К.: Вища школа, 2005. – 239 с.
14. Концепція профільного навчання в старшій школі// Інформаційний збірник Міністерства освіти і науки України. – 2003. – №24. – С. 3 – 15.
15. Орлова Н.В. Формування духовних цінностей у дітей і молоді в творчій спадщині О.А. Захаренка: Дис. ... канд. пед. наук: 13.00.01/ Інститут педагогічної освіти і освіти дорослих. – К., 2008. – 210 с.

Стаття надійшла до редакції ..2012

1 червня – День захисту дітей

1 червня – в перший день літа – в багатьох країнах відзначається Міжнародний день дітей (International Children's Day). В Україні цей день називають Днем захисту дітей.

Міжнародний день дітей – одне з найстаріших міжнародних свят. Рішення про його проведення було ухвалено в 1925 році на Всесвітній конференції, присвяченій питанням благополуччя дітей, у Женеві.

Людина і щастя

Одного разу йшло Щастя лісом і несподівано впало в яму. Сидить Щастя в ямі і плаче.

- Йшов повз чоловік, Щастя почуло і кричить з ями:
- "Людино! Найдобріша! Витягни мене звідси".
- "А що ти мені даси за це"? – запитує людина.
- "А що ти хочеш"? – перепитало Щастя.
- "Я хочу великий і красивий будинок з видом на море, найдорожчий".
- "Щастя дало людині будинок, людина зраділа, втекла до будинку і забула про Щастя.

Сидить Щастя в ямі плаче ще голосніше.

- Мимо йшла друга людина, почуло Щастя і кричить їй:
- "Людино! Найдобріша! Витягни мене звідси".
- "А що ти мені даси за це"? – запитує людина.
- "А що ти хочеш"? – перепитало Щастя.
- "Я хочу багато красивих і дорогих машин, різноманітних марок".
- Дало Щастя людині те, що вона попросила, зраділа людина, забула про Щастя і втекла.

Зовсім втратило надію Щастя.

- Раптом чує, йде третя людина, крикнуло їй Щастя:
 - "Людино! Найдобріша! Витягни мене звідси, будь ласка".
 - Людина витягнула Щастя з ями і пішла далі. Зраділо Щастя, побігло за нею і запитує:
 - "Людино! А що ти хочеш за те, що допомогла мені"?
 - "Нічого мені не потрібно" – відповіла людина.
- Піак і побігло щастя за людиною, ніколи від неї не відстаючи!

Автор Pavel B
Інтернет
Блог "Життя"

"Досконалим з людей можна рахувати ту людину, яка прагне до досконалості; щасливим же з людей можна рахувати того, хто усвідомлює, що він вже досягає своєї мети".

Сократ
давньогрецький філософ

У даній публікації використано матеріал:

1. В.І. Вернадський "Биосфера и ноосфера". – М: Наука, 1989. – С. 174.
2. Грасіан, Бальгасар. Кишеньковий оракул, або Наука розсудливості, не зібрані афоризми, взяті з творів Лоренсо Грасіана: 11 [пер. рос.]. – 3-тє вид. – К.: Вид. дім "Києво-Могилянська академія", 2005. – 276 с.
3. Літературний Львів – 2008 року.

ВИМОГИ ДО ЗМІСТУ ТА ОФОРМЛЕННЯ СТАТЕЙ У ЩОМІСЯЧНИЙ НАУКОВО-ПЕДАГОГІЧНИЙ ЖУРНАЛ “МОЛОДЬ І РИНОК”

1. Приймаються одноосібні статті (співавтори). Текст обсягом 8 – 10 друкованих сторінок із двома-трьома ілюстраціями (рисуноками, фотографіями). У статтях повинно бути чітко і стисло, без зайвих математичних формул, викладено те нове та оригінальне, що досягнуто авторами в їх практичній діяльності. Потрібно уникати повторів, зайвих подробиць та загальновідомих положень, на які можна посилатися, вказуючи відповідний номер у списку літератури, що додається.

2. Рукопис статті надсилається у одному примірнику (обов'язково перший), надрукованих через півтора інтервали на одній сторінці стандартного паперу, з пронумерованими сторінками.

ДО РУКОПІСУ ДОДАЮТЬСЯ:

- УДК;
 - ключові слова (українською, російською та англійською мовами);
 - анотація статті на окремій сторінці у одному примірнику українською, російською та англійською мовами;
 - рисунки, фотографії з підписаними підписами;
 - список літератури, оформлений у відповідності з діючим ДСТ-ом (за абеткою; у тексті в дужках позначається позиція та сторінка [3, 47]);
 - відомості про автора (авторська картка: прізвище, ім'я та по-батькові, посада, місце праці, вчений ступінь, наукове звання, адреса (службова, домашня), телефони).
3. До статей додається рекомендація кафедри (відділу) установи, де автор працює, і рецензія доктора чи кандидата наук; для статей докторів та кандидатів наук рецензій не потрібно.
4. Таблиці повинні мати назви та порядковий номер. Одночасне використання таблиць та графіків для пояснення одних і тих же положень не рекомендується.
5. Статті підписуються всіма авторами із зазначенням домашньої адреси, номерів домашнього та службового телефонів автора, який буде листуватися з редакцією з приводу цієї статті.

Редколегія відхиляє статті з порушенням цих вимог:

Відповідно до вимог ВАК України (Постанова №7-06. 1 від 15 січня 2003 р.) необхідно дотримуватися таких елементів написання статей: постановка проблеми у загальному вигляді та її зв'язок із важливими науковими чи практичними завданнями, аналіз основних досліджень і публікацій, в яких започатковано розв'язання даної проблеми і на які спирається автор, виділення невирішених раніше частин загальної проблеми, яким присвячується дана стаття; формування цілей статті (постановка завдання); виклад основного матеріалу дослідження з повним обґрунтуванням отриманих наукових результатів; висновки з даного дослідження і перспективи подальших розвідок у даному напрямку.

Сфера розповсюдження та категорія читачів:

- загальнодержавна, зарубіжна;
- викладачі університетів, ВНЗ всіх рівнів акредитації, студенти, аспіранти, науковці, спеціалісти, які підвищують свої професійні компетенції в галузі освіти та педагогічних наук.

Програмні цілі (основні принципи) або тематична спрямованість:

Ознайомлення із питаннями наукових досліджень педагогіки, ринкової економіки, інфраструктури ринку, історії, філософії, психології, формування професійних компетенцій у студентів ВНЗ, організації навчального процесу, використання інформаційних технологій у навчанні, виховання учнівської молоді та студентства у високих християнських цінностях і моральних та культурних засадах, української та романо-германської філології тощо.

Головний редактор Мирон Вачевський
Комп'ютерний набір та верстка Іван Василиків
Технічний редактор Михайло Примаченко член Національної спілки журналістів України
Художнє оформлення Христина Стасик член Національної спілки журналістів України